

и за земната кора и за нейнитѣ обитатели. Когато се обезлесятъ полетата, майката природа се по-лесно помирѣва, но пакъ ни изпраща *суша, наводнения и градушки*. Когато се обезлесяватъ високитѣ и стрѣмни планини, тя побѣснява отъ възмущение, което излива върху главитѣ ни. Въ планинитѣ горитѣ сж необходими не само за красота; не само за привличане на дъждоноснитѣ облаци и правилно разпредѣление на падналитѣ дъждовни води. Тѣ сж още и броня за запазване загладенитѣ планински форми.

Затова природата е отредила: въ залесенитѣ планини и поля да падатъ напоителни дъждове, а въ келавитѣ планини да шибатъ главно поройни дъждове, които да бждатъ едновременно и дълбоко чувствуванa нужда и *жестокa напасть*.

Гледате нищо и никакво суходолче, а свлѣкло отъ разяденитѣ пазви на планината грамади отъ чакълъ и скални отломки отъ стотини и хиляди килограми. Въ високитѣ и обезлесени части на планината плодородната почва е измита и свлѣчена, а въ низкитѣ — затлачена съ пѣськъ и каманакъ. Въ коритото на нашата Бистрица особено силна и поразителна е силата на поройниците *Алчанецъ, Суходолъ, Кървави-андакъ, Стърчи-кракъ* и други именни и безименни пакостници, които отмѣщаватъ на днешното поколѣние за грѣховетѣ на неговитѣ бащи и дѣди.

Но тази неприветлива картина, която теготи първитѣ погледи на излетника, полека-лека се измѣня и къмъ срѣдата на долината съвсемъ изчезва. Замѣня се тя съ своята противоположностъ: спокойно и милваше погледа долище, надъ което се разстилатъ или хубави гори, или стрѣмни и безкрайни алпийски пасища.

Естествениятъ изходенъ пунктъ за излетуване изъ тукашната рилска Бистрица и по нейнитѣ красиви и високи билни первази е гр. Горни-Джумая, първиятъ македонски градъ въ басейна на Струма, който свързва югозападна България съ Бѣло море.